

சுதேசநாட்டியம்.

THE JAFFNA NATIVE OPINION.

"யதார்த்தவாதி"

மாசமிருமுறை பகிரங்கஞ் செய்யப்படும்

வேகுஜன ஹோதி

மலர் 36

யாழ்ப்பாணம் வயாவிளான், வேகுதானியஸ் ஆவணியீடு நக-ந் வ (16-8-38) வெள்ளிக்கிழமை

இதழ் 19

தோத்திரம்

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல் லுலகினி லுயிர்வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக் காதலித் துறைகோயில்
வண்டு பன்செயு மாமலர்ப் பொழின்மஞ்ஞை நடமிடு மாதோட்டந்
தொண்டர் நடொறுத் துதிசெய வருள்செய்கே திச்சர மதுதானே.

(திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி)

வடமாகாணத்துள்ள சில இடப்பெயர்களின் வரலாறு.

திரு. ச. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை

உரிமைபதிவு.

(முன்தொடர்ச்சி)

சிங்கள நாட்டிலே வெவ்வேறு சாதியார்க்கும் வெவ்வேறு பகுதியா
ர்க்கும் மாட்டுக்குச்சுடும் பட்டிக்குறிகள் வெவ்வேறு யிருப்பதபோலவே
யாழ்ப்பாணத்திலேயும் இருப்பதனாலும், அத்தன்மையான குறிகள் தென்
னந்தியானிலே இல்லாமையானும், அக்குறிகளேற்பாட்டை யாழ்ப்பா
ணத்திலே உண்டுபண்ணிவைத்தவர் அங்குப் பண்டைக்காலத்தில் வசித்த
சிங்களரேயென எண்ணுதல்வேண்டும்.

தமிழகத்தட் காணப்படாது யாழ்ப்பாணத்திலே மாத்திரம் காணப்
படும் கோவியச்சாதியை ஆங்குத் தொன்னாட் குடிக்கொண்ட உயர்குலத்
தமிழ் மக்கட்கு ஏவல்பூண்டொழுகிய சிங்களக் (1) கோவிய (வெள்ளா
ள்)ச் சாதியின் சந்ததியென்று சாதிப்பாருமுள்.

கம்பிகளென்ற காமத்தை நாடிக்கொள்பவரும், பொதுநூழும், 'கோம்
பனிநூழும்' என முன்னுள்வகுத்துச்சொல்லிய சிறைக்குலத்தைச்சேர்ந்த
வரும், கம்புர்க்கே யுரிமைபூண்டவருமாகிய நூலவரைப் பண்டு கம்புரில்
வசித்த நலவரு, நலக்காரய பன்னக்காரர்-பாய் பெட்டிமுதலியன புல்லி
னாலும் பிரப்பினாலும் இழைப்பவரீ) அல்லது நலயா (பல்லக்கு காவு
வோன்) எனப்பெயரிய சிங்கள மக்களின் எச்சமென எண்ணுவாருமுள்.

இதுகாறும் கூறிய ஏதுக்களான் யாழ்ப்பாணம் முன்னொருகாலம்
சிங்களநாடா யிருந்ததென்பது யாவர்க்கும் எளிதில் புலனாகும். இனி
இச்சிங்களர் யாவனெனவும், அவர்க்கு அப்பெயர் யாதுகாரணத்தினால்
ஏற்பட்டதெனவும் சிறிதாய்ந்த, அவராலிடப்பட்டு இன்றும் வழங்கு
வனவாகும் தானப்பெயர் சிலவற்றைத் தருவாம்.

சுழமண்டலத்திலே முதன்முதற் பாலியிருந்த இயக்கர், இராக்கதர்,
நாகர் ஆதிய மக்கடொருதி திராவிடகணத்தைச் சார்ந்ததெனவும், பன்
டைத் திராவிடர் பலர் இத்தினின் வடபாக வாயிலாக மற்றும் பக்கங்களி
லும் குடியேறியிருந்தனரெனவும், அவர்கட்குப் பின்னர்ச் சில ஆரியர்
வந்து சேர்ந்தனரெனவும், இத்தகைச் சாதியார் யாவரும் காலாந்தரத்தில்
ஒன்றுபட்டு ஒருமொழி வழங்குவோராயினரெனவும், அவர்கள் குடி
கொண்டதிலு அந்நாளிற் சிங்களம் (சிம்ஹல) என அறியப்பட்டிருந்தமை
யின் அவர்கட்குச் சிங்களரென்னும் பெயர் ஏற்பட்டதெனவும், புராதன
சாஸ்திரிகளும் இதிகாசவராய்ச்சிக்காரரும் கூறுவர்.

கபாலவதன அனைவகொண்டு மக்களைக் கணங்கணமாகப் பிரித்துக்
காட்டுவதாகிய ஜனசாஸ்திரத்திலும் மற்றும் மேலைச்சாஸ்திரங்களிலும்
மகாநிபுனரென உலகம் கங்குமதிக்கும் பண்டிதாசிரியர் கேக்கல் Prof
Haeckel என்பவர் தற்காலச் சிங்களரைத் திராவிட மக்கட்கணத்தைச்
சேர்ந்தவொரு பிரிவினராக மனுஷபரம்பரை (Pedegree of Man) எனப்
பெயரிய தம்மரிய நூலினைத்துக் காட்டியிருப்பதும் இவ்விடங் கவனிக்
கத்தகும்.

சிங்களம் (சிம்ஹல) என்னுஞ்சொல் சமஸ்கிருத மகாபாரதம் எழு
தப்பட்ட காலத்தும் இலங்கைத்தீவின்பெயராய் அமைந்திருந்ததென்ப

தை அந்நாட்டித்தே அப்பதம்-பற்பலவிடங்களிற் பிரயோகிக்கப்பட்டி
ருந்தலான் அறிதலாகும். சமஸ்கிருத மகாபாரதம் கி. மு. 700-ம் ஆண்
டுக்கு மேற்பட்ட காலத்தே யாக்கப்பட்டதென்பது யதார்த்தமேயாயின்,
தந்தையாகிய சிங்களத்தைக்கொன்ற சிங்கவாகுவர்க்கு மைந்தனும் கி. மு.
543-ம் ஆண்டு இலங்கைத்தீவுக்கு வந்தவனுமாகிய விஜயராசன் காலத்தி
லேயே அத்தீவு சிங்களம் என்னும் பெயரைப்பெற்றதென்பது சுத்தவப
த்தமாகும். விஜயனுலே வந்த பெயரென்பார் அதனைச் சிங்க-லய (சிங்
கத்தை இலயஞ்செயதல் கொல்லல்) என்பதன் குறுக்கமெனக்கொள்வர்.

வடமொழியிலே இச்சொல் சிம்ஹல என வழங்கப்பட்டுச் சிங்கத்
துக்கு அல்லது சிங்கனுக்கு உரியது எனப் பொருள்பயக்கும். (பண்டிதா
சிரியர் மக்டொனல் சமஸ்கிருத அசராதிபார்க்க) இதன் சுற்றிலுள்ள
லகாரம் கபில (கபி-குமங்கு) பித்தல (பித்த-பித்தம்) படல (பட-முக்
காடு, முடி) மங்கல (மஞ்-பிரகாசித்தல்) மண்டல (மண்ட-அலங்கரித்
தல் புகழ்தல்) குண்டல (குண்ட-வட்டவடிவானகிடங்கு) பூர்ல (பூர்-
அமுது, செல்வம்) சிக்ல (சிக்-பிரகாசித்தல்) முதலிய சொற்களிற்போல
ஒரு பிரத்தியயமேயாம்.

சிம்ஹ அல்லது சிங்க என்பது திரளான தானப் (1) பெயர்களிலே
தலைதிறலானும், மத்திய இந்தியாவிலேயும் (2) மற்றஞ் சிலவிடங்களிலே
யும், ஆண்மக்கள் தம் இயற்கைப்பெயரோடு சிங் (சிங்கர்) என்னுஞ்
சொல்லைச்சேர்த்து வழங்குகலானும், அவ்வண்ணம் வழங்குஞ்சாதிகளிற்
பலவற்றை வடதிராவிடரெனவும் திராவிடக்கலப்புடையோரெனவும்
(1) ஆக்கிலகலைஞர் அறைத்தலானும், நாடகத்தமிழிலே சிங்களம் என்பதன்
பொருள் குறவனாகையானும், விஷ்ணுவர்க்குச் சிங்கேஸ்வரன், சிங்கப்பெ
ருமாள, சிங்கதேவன், நரசிங்கனெனும் காமதேயமுண்மையானும், (2)
இராவணன் மகன்முதலிய இராக்கதர்சிலரும், அசுரர்சிலரும், மற்றஞ்
சிலவேந்தரும் சிம்ஹ என்னுஞ்சொல்லைத் தனித்தேனும் வேறுசொல்
லோடொட்டியேனும் தம்பெயராகக் கொண்டிருந்தமையானும், (3) சிங்
வோ எனப்பெயரிய வொருசாதி (4) கடாரத்திலே இருக்கின்றமையா
னும், (5) சிம்ஹ என்னும் வடசொற்கு அசகுமாரன், தலைவன், நாக
னெனவும் பொருளுண்மையானும், (6) சிங்கப்பட்டம் எனப்பெயரிய
வொருபட்டம் பெரும்பாலும் வேளாளர்க்குண்பையானும், கேசத்தினு
லேனும், (7) முகத்தோற்றத்தினாலேனும், வீரசத்தியினாலுஞ் சிங்கத்
தையொத்த வொருசாதியானைச் சிங்கமெனச்செய்யுதல் தகுதியாதலா
னும், நாகவழிபாடுடைய மக்கட்கு நாகரெனும்பெயர் அமைந்தவாறு
சிங்கதேவனை வழிபட்ட மாந்தர்க்குச் சிங்கரெனும்பெயர் அமைதல்
(8) முறைமையாதலானும், சிங்களம் என்னும் ஸ்தானப்பெயரிலுள்ள
சிங்க என்பது சிங்கள மஹர்வம்சத்திற் சொல்லிய மிருகேந்திரனைக்குறி
யாது, பண்டைநாட் பாதகண்டத்தும் சுழமண்டலத்தும் பாலியிருந்த
(நாகரையொத்த) ஒருசாதி நரேந்திரரையேனும், சிங்கேஸ்வரையேனும்
குறித்ததுபோலும்.

(தொடரும்)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு மெண்ணப் பதிவதொன் றன்று.

குதி வெண்பா

ஞானஞ் சுகரிதியம் நல்லாயுள் தரவயவை
ஆனைமுக வாருமா ஆறுமுகா-ஆனந்தப்
பேர்க்குமா னச்சியந்தரம் பீடுபெற்றுகிற்
சீர்த்தியுடன் வந்து செகம் [கவெற்குச்

சுதேச நாட்டியம்

யாழ்ப்பாணம், வயாவின்
வேகுதானியவா ஆவணம் நடகவ

நமது வாலிபரும்

கிருஷ்ணமும்

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்ற முறைகளில் கிருஷ்ணமும் முக்கியமாகும். நமது யாழ்ப்பாணம் நாடு வனம்பரந்த பூமியாயிருப்பதால், மழையிலாத காலங்களில், நேர்செய்கையை விருத்திசெய்வதும், அதனால் உணதியமடைவதும் மிகவும் கஷ்டத்துக்குரியதாய் இருக்கின்றது. முற்காலங்களிலிருந்த பாரிய கமக்காரர் மழையிலாத காலங்களில், தங்களால் தங்கள் வயல்களிலுள்ள செய்யப்படுகளை நேர்செய்ய பயிர்வகைகளுக்குத் தண்ணீர்பாய்ச்சும் பொருட்டுச் சில இடங்களிற்கண்மகளையும் குளங்களையும் வெட்டியிருக்கிறார்கள். இதனால், இவர்களால் செய்யப்படுகளை பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதி சிறிது உண்டாயிருந்தது.

முற்காலத்தவர் காலம்போக, இக்காலத்தவர், அவர்களால் செய்யப்பட்ட நேர்செய்கையையாவது, அந்நேர்செய்கைக் காதாரமாயிருந்த கிணறு குளங்கள் முதலியவற்றையாவது கவனத்துக்கொடாமல் விட்டமைக்கு மூலகாரணம், உத்தியோகமுறையில் முன்னேற்றமடையலாமென்ற எண்ணமேயாகும். உத்தியோகத்தினால் அடைந்தபலன்களும் காலத்தின் கோலத்தினால், வரவரச் சருங்கிக்கொண்டே வருகின்றன. சிலகாலத்துக்குமுன் உத்தியோக வருவாயினால் சீலத்தின் பலத்தங்கள் இடம்ப வாழ்க்கையின் விழுக்காட்டை நிறைந்து சலவறுகின்றனர். அரசாட்சி யுத்தியோகம் பார்த்து இளைப்பாறி, பென்சன் சம்பளம் எடுப்போர் சிலர் தம் சீலத்தை இந்நிப பணத்தைக்கொண்டும், சமவருவாயைக்கொண்டும் முட்டிநிழிக்கால் கழித்து வருகிறார்கள்.

உத்தியோக வருவாயும், சமவருவாயும் இல்லாராயிருப்போரின் நிலையை என்னவென்று இயம்புவது. கமத்தோழிஸாயி நேர்செய்கை புகையிலைச்செய்கை முதலியவற்றை விட்டுக் கல்வி சற்று, உத்தியோகமில்லாத திண்டாடும் நம் நாட்டு வாலிபர்கள் பெருமையோர் விட்டுக்குப் பாரமாசப் பல விடங்களிலும் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் தங்கள் முன்னோர்களின் கமச்செய்கையை விருத்திசெய்து அதன்பயனால் சீலக் இனிமேலாவது முயற்சி செய்வார்களாக.

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுத் தன்விர நயவற்க நன்றி பயவா விவிர.

யாழ்ப்பாணத்தின் பலபாகங்களிலும், நேர்பயிர்ச்செய்கை மழைக்குறைவு காரணமாக, அதிகம் வருவாயைத் தருவதாய்க் காணவில்லை. வன்னிப் பகுதிகளில் அரசினரால் வெட்டப்பட்ட குளங்களும் பயிர் செய்யக்கூடிய வசதியான நிலங்களும் அதிகம் உள்ளவாகும். நமது நாட்டு வாலிபர்கள் வன்னிப்பகுதிக்குச் சென்று, நேர்பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடின், நாட்டின் ஸோமத்துக்கு அது மிகவும் உதவியாக விருக்கும்ல்லவா? அவர்போமுதலும், தவர்போமுதலும், என்னபடி, சம்மா தீர்வதிலும் பார்க்க, இத்தகைய காரியங்களில் நமது நாட்டு, வாலிபர்கள் ஈடுபடல் அவர்களுக்குத் தேசத்துக்கும் நல்லதேயாகும். தொழிற் பஞ்சமும் நீங்கும். நாட்டின்வறமை நிலையும் அகலும். இத்தகைய முயற்சிகளில் நமது வாலிபரைப் பழக்குவது பெற்றிருவதைய கடனடியாகும். ஆங்கிலம் படிக்கும் பிள்ளையென்று, அவனைக்கொண்டு ஒருவேலையுஞ் செய்வியது சம்மா தீரிய விட்டால், அவ்வாலிபன் பிற்சாலத்தில் என்னதான் செய்வான். ஆகையால், ஒவ்வொரு வாலிபரும் ஒய்வுநேரங்களிற் பெற்றிருவதன் தோட்டங்களுக்கும், வயல்களுக்கும் சென்று தம் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, அம்முயற்சியை ஊக்கமாகப் பயிலுவார்களாக.

கமத்தோழி, கைத்தோழி, வர்த்தகம், உத்தியோகம் முதலிய தொழில்கள் ஒன்றிமின்றி நிறைந்தியும் வாலிபர்களால், விட்டுக்குமிடையே நமது நாட்டுக்குமிடையே நமது நாட்டுக்குமிடையே வந்துகொண்டிருப்பதை நமது அனுபவத்தில் நன்றாக அறிவோம். இப்படியான வேலையற்ற வணிக வாலிபர் சிலநேரங்களில், சிலவிஷயங்களில் அகப்பட்ட கோலசாரமென்றும், கள்ளரென்றும், போய்மரென்றும், நாட்டாழட்டிகளென்றும், குடிசாரென்றும் பேர்கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். இது எவ்வளவு துக்கமும் வெட்கமுமான காரியமென்பதை அவர்கள் யோசிக்கவேண்டும். இத்தகைய சேட்டைநேர வாங்குவதை விடுத்து, சமமுயற்சியில் ஈடுபட்டு உழைப்பின் நமது வாலிபர்க்கு மரியாதையும் மதிப்பும் தானே வந்தேயுமல்லவா? இவற்றையெல்லாம் நமது நாட்டு வாலிபர்கள் நன்றி தேர்ந்து ஒன்று, எத்தொழிலிலுஞ் சிறந்த சமமுயற்சியில் ஈடுபட்டுத் தமக்குப் பிறாக்கும் பயன்நலங்கூடிய உந்தவாழ்க்கையை நாட்டி உறுபயனடைந்து உத்தமர்களாக ஒங்குவார்களாக.

காலதிலை

சென்ற 14-ம் புதன்கிழமை சிறுமழை வருஷித்தது. இதனால் வெப்பம் சற்றுக் குறைவு.

விவாசம்

இந்த ஆவணம் உரு-உசலிக்கிழமை இரவு வந்த சுபமுகூர்த்தத்திலே, ஊரொழுவாசரும், சோதிடருமாகிய பிரமஸ்ரீ வே. சிவஞானியார் அவர்களுக்கும், மேற்பயலூர் பிரமஸ்ரீ செ. சின்னத்துரை ஐயாவர்களின் புத்திரிஸ்ரீமதி. சொர்ணம்பாளுக்கும், அநேக சற்றமித்திரர் சமூகத்திலே, திருமங்கலியதாரண விவாகக் கொண்டாட்டம் சிறப்புற நடத்தேற்றது. தம்பதிகள் சகல பாக்கியங்களும் பெற்று வாழச் சிவபிரான் திருவருள் பாலிப்பாராக.

மதிப்புரை

நவீன கதாமிர்தம்

அல்லது

நற்பவனத் திரட்டு

இம்முக நாமத்துடன் இயற்றி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்ட புத்தகப் பிரதியொன்று நமக்குக் கிடைத்தது.

இதனை யியற்றிவர், உரும்பராய் வாசகன் ஆசிரியருமான திரு. செ. சந்திரபாலகணேசன் அவர்களாவர்.

இதிலே: 1. ஸ்ரீ தனத்தின் கொடுமை, அல்லது செல்வமலரின் சீர்திருத்தக் கொள்கைகள், 2. ஸ்ரீ மதிகமலம், அல்லது நார்த்சிப்பியின் கல்வமுத்து, 3. கமலசீலன் அல்லது மரணமே சரணம், 4. கோபாலனின் பைத்தியகாரர் அல்லது அபிசினியாவில் நடந்த அட்லேரியங்கள், 5. திண்டாமையின் திருவிளையாடல் அல்லது காதலரின் கடைசி முத்தங்கள், 6. சதிபதிகளின் பிரதாப மரணம் அல்லது நகை! நகைப்பித்த!! நகை!!!, 7. நாட்டுப்புறத்து நண்பனும், துரைக்குஞ்சும் அல்லது கணினிகேட்ட சம்பாஷணை, 8. ருகதேவாத்தினம் அல்லது மடைப்பள்ளியறைமர்மம், 9. பஞ்சவாக்ஷயங்கள் அல்லது மனோரஞ்சிதத்தின் மனோநிலை, 10. சகுனசிலி அல்லது ருதாடி மசுனாகன், 11. ஆட்டுக்கடாவின சீவிய சரிதை அல்லது அன்றிவா அடைந்த ஆனந்தம், 12. வானவீபத்து அல்லது மோகனபுஷ்பம் என்ப பன்னிண்டு பாடங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொருபாடமும், தற்கால நாகரிகமுறையினால் நம்மவர்கள் அடைந்த அடைகின்ற நன்மைகளைக் குறித்தும், காதல் அல்லது சாதல் என்னும் மர்மங்களைக் குறித்தும் சாதிப்பிரிவினைகள், கொலை, வியபிசாரம், அடிமைமுறை, கல்வியின்பயன் முதலியவற்றைக் குறித்தும் கூறுகின்றன.

விஷயங்கள் தற்காலமுறைக்கேற்றபடி எழுதப்பட்டிருக்கும் நீரையும் ஆக்கியோனின் நல்லறிவையும் நற்குணத்தையும் விளக்குகின்றன. இப்பிரதி பாடசாலை மாணவர்களின் உபயோகத்துக்கும் மற்றையோரின் உபயோகத்துக்கும் தகுதியுடையதாக யிருப்பதால், ஒவ்வொரு குடும்பத்தார் கையிலும் அத்தியாவசியம் இருக்கவேண்டியவொன்றாகும். கிழவுன் அளவில் 142 பக்கங்களையுடைய இப்பிரதி ஒன்றின் கிலை சதம் 50. எமக்கனுப்பிய பிரதியை அன்புடன் ஏற்று ஆக்கியோனுக்கு நன்றி கூறுகின்றேம்.

ஸ்ரீமான் ஜி. ஜி. போன்னம்பலம்

பருத்தித்தறைப் பகுதிப் பிரதித்தியாக அரசாங்கசபையில் கடமையாற்றி வரும் ஸ்ரீமான் ஜி. ஜி. போன்னம்பலம் சென்றபுதன்கிழமை டெம்போ என்னும் ரீராவியர் திருக்கப்பல் மூலம் ஐரோப்பாவுக்குப் பயணமானார். இவர் தாம் செவைசெய்யும் இவர் எல்லங்கா துவீபத்தைப் பிரிந்து மூன்று மாதங்களாக நிற்கவேண்டி கோரியோம். இவர் சகவீனம் காரணமாகச் சென்றாலும், லண்டன்மாவாகில் தங்கும்போது குடியேற்றாட்டுக் காரியதரிசி அவர்களைக்கண்டு அரசேய் திருத்தமாகச் சம்பாஷிப்பாராம்.

புதிய பிறக்கர்

மயிலிட்டி வாசகரும், ஸ்ரீமான். பூதப்பிள்ளை அவர்களின் கனிஷ்ட புத்திரருமான திரு. இளையதம்பி அவர்கள் தற்போது பிறக்கர் பரிட்சையிற் சித்தியெய்தி யாழ்ப்பாணத்திற் கடமையாற்றி வருகிறாரென வறிந்து சந்தோஷ மடைகின்றேம். இவர் மயிலிட்டி தெற்கு கட்டுவன் சந்திரியுள்ள கட்டிடத்தில் தமது கந்தோரை நியமித்துக் கடமை புரிந்து வருகின்றனர்.

விதவை அனாதைகள்

உபகாரநிதி

விதவையர், அனாதைகள் உபகாரநிதி திட்டத்தின் சென்ற வருடத்திய நிர்வாக அறிக்கை அதனுடைய டைரக்டர்களால் போனவாரம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் பிரகாரம் விதவையர் அனாதைகள் உபகாரநிதிக்கு சென்ற வருட இறுதியில் 351 சந்தாதார்களும் விதவையர் அனாதைகள் உபகாரநிதித் திட்டத்திற்கு 20703 சந்தாதார்களும் இருந்ததாயும் உபகாரசம்பளத்தின் மூலம் 'நிதி' யிலிருந்து 1,179,83 ரூபாயும் 'திட்டத்திலிருந்து 583,067 ரூபாயும் விநியோகிக்கப்பட்டதாயும் தெரிய வருகிறது.

சாவகச்சேரிக்குணறு

சாவகச்சேரிக்கு கோட்டுவளவில் வெட்டப்படும் கிணறுக்குள் ஓர் பழைய சைவாலய சின்னங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன வென்னும் கதை தப்பென அறிகிறோம். கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பழைய அலங்காரப் பராமசில் வருடங்களுக்கு முன் இடிக்கப்பட்ட பிசக்கால் மாஸ்துடைய கட்டடத்தில் ஓர் அறையின் அஸ்த்திபாரமாம்.

ஸ்ரீமான் கா. கந்தையாபிள்ளை அவர்களின், தேகவியோகம்.

யாழ்ப்பாணம் வன்னார்ப்பண்ணையைச் சென்மன் தானாகவும் மலையாளத்தைச் சேர்ந்த கிள்ளை என்னுமிடத்தை உத்தியோகஸ்தானமாகவுக் கொண்டு விளங்கிப்பிண்ணர் அவ்விடத்தில் ஓர் அச்சியந்திரசாலையை ஸ்தாபித்த, வித்தியா பால்காரன் என்னும் தமிழ்ப்பத்திரிகையையும், பிரபல புத்தகசாலையையும் நடத்திவந்தவரான இவர் சென்ற 1-ம் வியாழக்கிழமை கிள்ளை என்னுமிடத்தில் தேகவியோகமாக விட்டனவென்னுந் ந்திச்செய்தி இவ்விடத்திலுள்ள இவரது பாரியார்க்குக் கிடைத்தது. இவர் தமிழ் இங்கிலிஷ் என்னும் இருபாஷைகளிலும் மிகவும் பான்மத்தியமுடையவர். வேதாந்த சிந்தாந்த வுணர்ச்சியில் மிகவும் தேர்ச்சியுடையவர், பிரசங்க சிங்கமாய் யாவராலும் நன்மதிப்படைந்து விளங்கியவர். இவரது மரணத்தைக் குறித்துத் துயரமடையும் பணை, மகார், மருகர், சற்றத்தார், அன்பர் ஆகிய யாவருடனும் நம்ம ஊதாபயமிருக்கிறது வயது-67.

படகு கவிழ்ந்தது

போனவாரம் யாழ்ப்பாணத்திற் கப்பல் மண்டைக் கல்லாறு என்னுமிடத்திற் கருகாமையில் எட்டுப் பேர்களுடன் சென்றகொண்டிருந்த ஓர் படகு திடீரெனப் புயல் வீசியதின் காரணமாக நடுக்கடலில் கவிழ்ந்து விட்டது. ஒருவர் கடலில் மூழ்கி பிரதாப மரணமடைந்தார்.

“...உன்னுக்குத் தக்கணமுதலாகக் கண்பார்த்துள் வாய்கிறுத்தக்கண பதியே.”

பத்தார்ப் பின்னையார் கோயில்... உற்சவ கிரியாதினின் தத்துவஞான பரமார்த்தபோதனை விளக்கம்.

(முந்தெட்டி)

“பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை நாலுந் கலந்துனக்கு நான்மருவேன் கோலஞ்செய், துங்கக்கரிமுசுத்தத்துமாணியேயெனக்குச், சங்கத்தமிழ்முன்முந்தா.”

முன்னரே கூறியவாறு, பிரதானமாய், ‘உற்சவம்’ என்னுந் திருப்பதம் மகாயாகத்தையே உணர்ந்தும். யாகமும், தேவயாகம், பிரமயாகம், பூதயாகம், பிதிரியாகம், மாணுடயாகம் என இவையாகும் என்பர் புலவர் திலகரும், பிறரும். ஆயின், யாகம் என்பது, மிகமேலான பக்திக்குரிய பூசனையைக் கருதும். யாகம் பற்பல திறமாம். சைவசமயக் கிரியைகள் அனைத்தும் தீட்புடையாக ஆராய்ந்தோரும், ஞானசாதனமாய் விளங்கும் என்பது பிரத்தியட்சம். இவ்வாறமைத்ததலம், உமாத்தி, திர்த்தங்களில் நடக்கும் உற்சவங்களால், சர்வானம் அதுக்காக காரணமாகப் பரமபுத்தியாம் இயற்றியருளுந் கிருத்தியங்களைப் பற்றியே நம்மீதகொண்ட கைமாத்ம தமது பெருங்கருணையினால் தாமே நமக்கு விளக்கி, ஞானவருளைப் பெரிதே பாலிக்கும் முறைமையை ஆராய்ந்தய முயல்வாம்.

“...மூர்த்திமனச்சுத்தி தீர்த்தமொழிச்சுத்தி மூடவுட லார்த்ததல சுத்தி பென்றனணிக்கச்சி யேகம்பனே.” என்றவாறு ஞானவழியாய் நாம் எல்லாருந் உடையுடையதே சொல்லும் நூல்களை நன்கே படித்தறிந்து, தேவாதிருவாகாதிபத்தி ரசவருட்கிர்த்தனைக்கொளவாவோதி, அதுதனமும் அப்பிராணேசிக் து, பூசித்தவணங்கின், நம் பாவங்கள் நீங்கும்; ஞானம் உபயமாகும் என்பர். இதனற்றான், மூவாயிர வருஷக்காலம் சிவஞானயோகத்திலிருந்தவரும், அமரபத்தமுன்று தொண்டருள் ஒருவருமான ஸ்ரீ திருமூலநாயனார், பின்வருமாறு தமது திருமந்திரமேனும் நூலில் ஏவவே கூறியருளினார்.

“திருக்கந்திரோதே நிலையுடையான்கழற், கற்கின்றசெய்மின் கழிந்ததும் பாவங்கள், சொந்தருள்மின் நித்தொழுமின்றொழுபுதி, மற்றொன்றிறாத பணிவிளக்காமே.”

“விளக்கைப்பிளந்து விளக்கினைபெற்றி, விளக்கினுக்குள்ளே விளக்கினைத்துண்டி விளக்கில்விளக்கைவிளக்கவல்லார்க்கு விளக்குடையான்சமூல் மேவனுமாமே.”

மேலும், ‘உற்சவம்’ அல்லது ‘உற்சவம்’ என்பது, மகாயாகமேனும் அருந்திருப்பொருளைக் கருதும் எனலாம். உதல்வமானது, நித்தோதல்வம், வாரோதல்வம், பக்கோதல்வம், மாதோதல்வம், அயனோதல்வம், வருடோதல்வம், மகோதல்வம் எனப் பலவிதமாம். நித்தோதல்வமாவது - ஞாயிற்றுக்கிழமையாதிபாய், சனிக்கிழமையிருவுள்ள நாட்கடோடும், தேவாலயத்தில் செய்யப்படும் பூசாதிருத்தியங்கள். தே-தேவன்; தேவி-ஆ-ஆன்மாக்களான பசுக்கள்; லயம்-ஐக்கியமுறல்; ஆகவே, தேவாலயம் என்பது, மனதை அதுதினமுற் தேவர், தேவிகளிடத்தே சுத்தசித்தபத்தியாகப்பதித்து, எட்டேனையேனும் முப்பொற்றி வழுவா

தொழுதி, இஷ்டசித்திபெற்று, உபயுமாது விசேஷமாக நாம் வணங்கும் பரிசுத்த இடமாகும் தே: என்மும், தேசம் நீங்குந்தோடும் மெய்யன்பர் ஆனைவரின் ஆன்மாவும் முறையே அவ்விசனின் அல்லது சசவரியின் நிருவருட்பிழம்பான நித்திய முத்திரையைஎய்தி, உய்தலான ஐக்கியத்தையும் முக்கியமாய் உணர்ந்தும் என்றும் மொழிநூலாசிரியரும், புலவர்திலகருந் தெற்றென விளக்க விளப்புவாராயினர். இக்காரணம்பற்றியே, கல்விச்செல்லியும், சால்வதிதேவியாரின் நிருவருள்பெற்று, விளங்கியவருமாகிய ஞானவையார் “ஆலயந்தொழுதது சாலவுநன்று” என்று சிதவர்களும் விளக்கி அறியுமாறு அதனை உள்ளங்கை வெல்லிக்கிரிபோலச் சாலவும் அறிவுறுத்திக் கூறியருளினார்.

நித்தோதல்வத்தில், கடவுள் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு இயற்றியருளும் பஞ்சுகிருத்தியம் விளக்கி நிற்கும் முறைமையாவது:-- அபிஷேகம்-சிருட்டி; கௌதுகபந்தனம்-திதி; தூபம்-சங்காரம்; கற்பூரதீபம்-திமோபவம்; கற்பூரக்கிணத்தீபமும், ஏனைய திபாராதனைகளும், அநுக்கிரகமுமாகுள்ள முறையே உணர்ந்தறி. வாரோதல்வமாவது, சக்கிரவார்த்தோடும் உமாதேவியாரையும், ஏனைய பிரதான தினங்களிலும் பத்தியாக வேறுதேவர்களை யும் முறைப்படி எழுந்தருளுவித்தல். பக்கோதல்வமாவது, பிரதோஷம், அமாவாசை, பூரணை முதலான புண்ணியகாலங்களிலே வேண்டியவாறு தேவர், தேவிகளை விதிமுறையாக எழுந்தருளுவிக்கும் உதல்வங்கள். பாதோதல்வம் ஆவது, விசேஷ புண்ணியகாலங்கள் திகழும் பிரதான மாகப்பிறப்புத் தினங்களிலென்று, இஷ்டசித்தியைத், உய்தற் பொருட்டுப் பெருப்பாறும் யாவராலும் அநுசரித்தவரும் கடவுள் வழிபாட்டையும், அந்தந்த மாதங்களுக்குரிய அநுக்கிரகமூர்த்திகளையும் உதல்வங்களெனும், எழுந்தருள்செய்தலையும் முறையே குறிக்கும். அயனோதல்வமாவது, உத்தராயணம், தசமிநாயனம் முதலான பிரதம புண்ணியதினங்கள் ஆரம்பமாகுங் காலங்களில் நடைபெறும் உதல்வங்கள், வருடோதல்வமாவது, வருஷத்தோடும் ஒவ்வொரு ஆயத்திலும் முறையே நடைபெறும் மகோற்சவத்தையும், ஏனைய உதல்வங்களையும் கருதும். உதல்வகாலங்களில் ஆலயங்களிலே நடக்குங் கிரியைகள், பிரதானமாகப் பஞ்சுகிருத்தியங்களையே அறிகுறியாய் உணர்ந்தவனவாம். அவையாவன: அங்குமார்ப்பணம், துலஜாமோனம் முதலானவை, சிருட்டி கிருத்தியத்தை உணர்ந்தும், வாகனத்தி உதல்வம், ஓமம், முதலியவை திதியை உணர்ந்தும் இரதாரோகணம், கிருஷ்ண கந்தோதல்வ மாதியானவை, சங்கர கிருத்தியத்தையும், மௌனோதல்வம் முதலியன, திரோபவத்தையும், திர்த்தம் முதலான உதல்வங்கள் அநுக்கிரக கிருத்தியத்தையும் தனித்தனி குறிக்கும்.

“காடுங் கரையு மனக் குரங்கு கால் விட்டோடவதன் பிறகே, யோமெந் தொழிலாற் பயனுளதோ வொன்றும்பலவாயுயிர்க்குயிரா யாடுங் கருணைப் பஞ்சோதியருளைப் பெறுதற்கன்புநீடு தேமே பருவமிது கண்டிர் சேவாருந் சுகந்திரே.”

இ- முத்துச்சுவாமி புத்தூர்

பெரியபுராணப் பெரியோர்

ஏழாலை, திரு. சே. சின்னத்துரை சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் சரித்திரம்

சுந்தரமூர்த்தி திருக்கைலாசத்திற்கு வெள்ளாளையில் போதல்

வந்தொண்டாராகும் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் பக்தி அன்பு உடையவராய் நல்லினை தீவினை அற்று முடிவிலாத சிவபோக முதிர்ந்து முதுகிவளர்த்து வந்தார்.

வந்தொண்டர் திருவாளரில் இருக்கும் நாட்களில் சேரர்மான் பெருமான் நாயனரிடத்துச் செல்வதற்கு நினைந்தார். காவேரி நாட்டில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலகலங்கள் பவநற்றை வணங்கியபின் திருப்புக்கொளியூர் சென்றடைந்தார். மாதமாளிகைகள் மலிந்த அப்பதியின் தெருவீதியில் உள்ள ஒரு வீட்டில் அயுகை ஒலியும் ஒருவீட்டில் மங்கல் ஒலியும் ஒரே நேரத்தில் எழுதின தாரணம் யாது என்று அங்கு நின்றவர்களை வினாவினார். ஒரு குளத்திற்கு இரண்டு பிராமணக் குழந்தைகள் சென்றபொழுது ஒரு புதல்வனை முதலை விழுங்கிவிட்டது. பிழைத்த மற்றவனுக்கு பூனூல் அணியும் கலியாணம் ஒருமனையில் நடக்கின்றது. இறந்த புதல்வனைக் குறித்து அயுகை அடுத்த பனியென்று கூறினார்கள். வந்தொண்டர் வருகையைக் கேள்வியுற்று துன்பமுறும் பெற்றோர்கள் ஏதாவது பருடைய பாத்தங்களில் விழுந்து வண்டுகளாக அம்முதலை விழுங்கிய படு எங்கேயென்று கூற, சிலர் அம்மனைவைக் காட்டினார்கள். “உரைப் பாருரை” என்ற சொற்களை முதலாகவுடைய தேவாரத் திருப்புகைத்தப படித்தவுடன் யமன் அக்குழந்தையின் ஆன்குகளுக்குரிய வளர்ச்சியுடையதாய் நிரப்பி அம்முதலையின் வாயில் தீண்டும் விழுமடி செய்து கரையிற் கொண்டு வந்து அப்பிள்ளையைச் சேரும்படி செய்தான். உடனே அக்குழந்தையின் தாய் ஒடிச்சென்று அப்பிள்ளையை எடுத்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் பாத்தங்களில் விழுந்து வணங்கினார். அச்சமையத்தில் தேவர்கள் புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள். உலகத்தவர்கள் அதிசயம் கொண்டார்கள். பஞ்சதூர்த்தி வாத்தியங்கள் எழுந்தன. முதலை வாய்க்கன்று பிழைத்த புதல்வனுக்குப் பூனூல் சடங்கு செய்து ஆரவாரித்தார்கள். கரன் ஆறுகளும் காடுகளும் கடல்கு குன்றவட நாட்டைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேர்த்தார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலையுடைய பாலனைப் பிழைப்பித்து மலைநாட்டுக்கு எழுந்தருளிய வருகின்றார் என்பதைச் சிலர் போய்ச் சேருக்கு, சொல்லச் சொன்னவர்க்கெல்லாம் பணி, காச, ஸ்ரீபிதாம்பரம்முதலியகொத்தோர். செய்வதென்று மறியாது சிந்தை மகிழ்ந்து யானையில் ஏறிச்சென்று ஆரூரை வர அழைத்தார். யானையில் வந்தொண்டரை ஏற்றித் தாம் குடைபிடித்துச் சென்றார். சேர் மலைநாட்டுத் தலைகாரரும் வஞ்சிகருக்குச் சென்று அங்கு யானையில் நின்று வெகு அலங்காரத்தோடு இறங்கி மாளிகைக்குள் சென்றார்கள். மலைநாட்டிலுள்ள த

லங்களை வணங்கியபின் திருவஞ்சக் களத்திற்குச் சென்று இவ்வுலகவாழ்க்கை விட்டகலும் படியாக “தலைக்குத் தலைமலை” என்ற சொற்களை முதலாகவுடைய தேவாரப் பதிசுத்தைப்பாடிச் சிவபெருமானை வணங்கினார். அத்தருணம் சர்வலோக பரமசிவன் சுவாமிகளைத் தம்முடன் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்காகவெள்ளாளையக்கொண்டுவென்று சுந்தரரை அழைத்துவரும்படி தேவர்களுக்கு அஞ்ஞாபித்தார். உடனே தேவர்கள் வெள்ளாளையைக்கொண்டு சென்று திருவஞ்சக்களத்தை அடைந்தார்கள். அப்பொழுது வந்தொண்டர் சிவபெருமான் திருவஞ்சக் களம் அது என உலகித்து யானையில் ஏறிச்சென்றார். அதைக்கண்ட சேர் ஓர் குதிரையின்மேல் எறித் குதிரையின் செவியினில் சிவமந்திரத்தை ஒதின உடன் யானையையும் வலம்வந்து சென்றது. இதனைக் கண்ணுற்ற சேரரின் படைவீரர் தமது உடைவாளினால் தம்மை வெட்டி, வீரயாக்கை பெற்று கைலாசத்தில் சேவகமேயு நின்றுனர். சேரும் பலையோக்கிச் சென்றார். வந்தொண்டர் “தானெனை முன்படைத்தான்” என்ற சொற்களை முதலாகவுடைய தேவாரப்பதிசுத்தைப் பாடிமுடிக்க வருணனும் திருவஞ்சக்களத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்தான். சுந்தரமூர்த்தியார் யானையில் நின்று இறங்கி உள்ளே சென்றார். சேர் வரசில் காவலரால் தடைப்பட்டு நின்றார். வந்தொண்டர் உள்ளே போனவுடன் உலகத்தவர்கள் உய்யும் பொருட்டாக “ஆரூரை வந்தனை” என்று பரமசிவன் கூறினார். அடியேனுடைய பிழையையப்பொழுது என்னை இவ்வாறு தடுத்தேன் கருணையால் அழைத்தீர் என்று சுந்தர் கூறினார். சேர் தடைப்பட்டு நிற்கின்றொன்று சுந்தர் கூறினார். சேரை அழைத்து வருப்படி தேவர்களுக்குச் சொல்ல சேர் திருமுன்பு சென்றார். அழையாமல் அங்குவந்த காரணம் யாது என்று புன்முறுவலுடன் சிவபெருமான் சேரருக்குக் கூறினார். வந்தொண்டருடைய பாதங்களை வணங்கத் தேவரின் கருணைவெள்ளம் என்னை இங்கு தள்ளிக்கொண்டு வந்ததென்று கூறினார். பின் சேர் திருவலா ஒன்று பரமசிவனின் சந்தியில் பாடினார். அத்திருவலாவை வேதியர் திருப்பிட பூமியில் வந்து சேர்த்த வாலரும் அதைப் படித்து உய்த்தார்கள். ஆரூரும் சேரும் கணங்களுக்குத் தலைவரானார்கள். ஆரூரை விவாகமசெய்த பாவையாரும் சங்கவியாரும் முன் தாட்செய்த தொண்டைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள். (சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சரித்திரம் முற்றிற்று.)

சுந்தர விகிதம்

முற்பணமே கட்டவேண்டும். இலங்கை, இந்தியாவுக்கு ரூபா 2 1/2 மலாய்நாடுகளுக்கு வெள்ளி 5.

விளம்பர விகிதம்

முற்பணமே கட்டவேண்டும். சிறு விளம்பரங்களுக்கு ரூபா 1 1/2 கலம் ஒன்றிற்கு ரூபா 3

மாண்புமையின்மையின் மாண்பு

கதைப்பகுதி

சுந்தரன்செய்த தந்திரம்

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா

(முன்தொடர்ச்சி)

எவ்வகைப்பிறப்பினு மெழிவறுபிறவியென்
நிலையகத்தோ ரியம்பிடுமிறவியாம்
மானிடப்பிறவியை மாண்புடன் பெற்று
நானிலந்தன்னில் நலிவுறச்செய்யும்
பயம்பலவருத்தராம் பதைத்திட்டாலும்
இயம்பொணக்கலக்கம் சுந்திரும்பயமாய்
நினைக்கவுமிரும்பா நிலைநையளித்து
மனதினைவருத்தம் மாண்புயத்தை
முற்றுகொழித்து முழுமனதோடும்
கற்றோர்மனதைக் கவர்ந்திடும்சீனை
என்றும் துதித்து இன்புற்றிருந்திடில்
பொன்றிங்காலம் பொருந்திடும்போது
புன்சிரிப்புடனே பூமிபிலுள்ள
அன்புபாராட்டிய அனைவருங்காண
எம்முடல்சீக்கி இறைவனைபடைந்து
இம்மையிலனுபவம் எம்மால்மறந்து
ஞானிகளிரும்பும் நகத்தினை
வானவர்வாழ்த்த மாண்புடன் பெறுவோம்
இங்கிலைவிரும்பா திருப்பவவெவரும்
எங்கிலைதன்னி லென்றுமிருப்ப
பென்பதையெவரும் எளிதினுணர்ந்து
அன்புடன்வர்க்கு அரியற்போதனை
செய்துமேமானம் சீவியமுடிவாய்
எய்துமோர்கிலையாய் எவர்க்குமிருப்பதால்
பயந்துகாமடையும் பயனிலையாதலால்
வியந்துவிண்ணோரும் மெச்சிடத்தக்கதாய்
எந்தோமும் எவ்விடத்தாயினும்
சிந்தைஎன்பிரான் சீர்கழல்கண்ணைப்
பற்றியிருக்கும் பான்மையைப்பெற்றுப்
பெற்றருந்தோர் பெருந்தனைபுரிவோர்
கற்றோர்மற்றோர் காலைப்பெற்றோர்
சுற்றுப்புறங்கனிற் சூழவிரும்போர்
ஆசியபலவாரும் அறிவேமறந்து
சாதிபேதச் சண்டையும்விடுத்து
இப்பாசதனில் எழினு மொருநெனத்
தப்பெண்ணத்தால் தாவிப்பிடித்துப்
பற்றினைப்பெருக்கிப் பாசத்தமிழ்த்து
சுற்றுமிலையிலாத் தனதமைபொருதிய
அனைத்தையும்விட்டு அசுழும்புறமும்
தினைத்துணையேனும் திணையெதையும்
பற்றிடாதிருந்து பாகதிதனைப்
பெற்றுப்பெற்றற்கும் பேரின்பமதனை
அல்லும்பகலும் அடைந்திடவிரும்பின்
சொல்லருண்மை சுகித்துவாழ்ந்திடவேண்டும்
மாண்புமையென மாந்தர்கினைப்பதைத்
திரணமாயெண்ணிடச் சிவபெருமானின்
திருவருளன்றிந் திவ்வியசாதனம்
அரிதென்பதனை அனைவருமறிந்து
இரவுப்பகலு மிறைவனதருளைப்
பாகதிசேர்க்கும் பகாருமவுடதம்
எனவேயறிந்து இன்புடன்பெற்றுக்
கனவினுமீசனைக் கருத்திரிந்து
எல்லாஇன்பமும் எய்திரும்வாழ்ந்து
பொல்லாதெனநாம் புகன்றிமொணமும்
ஜெயமுடன்வாழ்ந்து சீவியமுடிவின்
பயமிலாததையும் பான்மைவாய்ந்த
கிலையொன்றென்பதை நிச்சயமாக
மலைவிலாதுணர்ந்து மகிழ்வற்றிடவேண்டும்
உண்மைப்பகதி யுள்ளவர்க்கும்
நன்மையையென்றும் நாடுபவர்க்கும்
புன்மையையொழிக்கும் பொறுமையாளர்க்கும்
கார்தியைப்போன்ற கனவான்களுக்கும்
சார்தியைப்பெற்ற சனத்தலைவர்க்கும்
தாசுர்போன்ற சந்தனர்தமக்கும்
தேகத்துருப்பெனுந் திடமுடையோர்க்கும்
மாண்புமேன் மனதிலிருக்கும்?
அன்பதமடைந்த அன்பருக்கேன்பயம்
பயம்பாவினைப் பற்றிமென்றிச்
சுயநன்மைகருதாத் தூயமைமானம்
துன்புறச்செய்து துஷ்டரைப்போல
இன்பங்கெடுப்பதை எவருமறியார்
ஆதலாலிறைவனை அனுதினமும்நாம்
பேதமையகற்றிப் பெருமைவிடுத்து
அன்புடன்ச்சித் தவனருள்பெற்று
இன்புடன்சீவித் தெவ்வியதயமும்
இன்றியிப்பிறவியோ டுனிப்பிறவாது
பொன்றிங்காலம் புன்சிரிப்போடு
சுசனைப்பற்றி யிரண்டறக்கலந்து
பேசருமின்புடன் பெருங்கதிபெற்று

சோமநாதபிள்ளையோ வைத்தி
யரை உமஸ்கரித்து ஐயா! ஒவ்வொ
ருநாளும் இருமுறை வண்டியனு
ப்புவேன், சரம் விடும் வரையும்
வந்துபார்த்துப் போகவேண்டும்
என்றார். அதற்கு வைத்தியரும்
உடன்பட்டார். அத்தருணம் சில
தங்க நாணயங்களை வைத்தியருக்
குக் கொடுத்து இதை அவுடதவிஷ
யத்தில் செலவு செய்யும்; சுற்றில்
தக்க உபகாரத் தருவேனென்றார்.
வைத்தியரோ மனமகிழ்ந்து சென்
று வாக்கின்படி காலை மாலை தவறு
மல் வந்து பார்த்துத் தேறுதல்
சொல்லிப் போவார். சோமநாத பி
ள்ளையும் மனைவியும் அதிக வியச
னமுற்று முன்னிலுமதிகமாய்த் தெ
ய்வவழிபாட்டில் கவனஞ்செலுத்தி
வந்தனர், ஆயினும் வைத்தியரின்
வார்த்தையை முழுதும்பி 11ம்
நாளை எதிர்பார்த்திருந்தனர். அ
ன்று புத்திரிக்குப் பெலவீனமதி
கரித்து மாறாட்டமுற் தொடங்கி
விட்டது. உடனே வைத்தியரை
அழைக்க அவர் வந்து பார்த்து
நான் எவ்வளவோ தக்க மருந்துக
ளைக் கொடுத்தேன்; அதை சோய்
பறுவாய்ப்பண்ணவில்லை; வந்தசோய்
கடுமையானது: இன்னும் ஏழுநாள்
பொறுத்துத்தான் முடிவு சொல்ல
வேணும்; இப்போது தோஷக்காலை
அடுத்துநிற்கிறதென்றார். இதைக்
கேட்ட சோமநாதபிள்ளையும் மனை
வியும் மனம்பதறி 11 காளில் மா
றிவிடுமென்றோ! இப்போதும் தே
றுதலான வார்த்தை சொல்லவில்
லையே! உம்மால் மாற்றக்கூடமா?
அல்லது வேறொருவருக் கொண்
வது காட்டுகிறதாவென்று நெருக்
கிப் பிடித்தார்கள். அதற்கு வை
த்தியர் உத்தரமாக வேறொருவருக்
கட்டிவந்து காட்டுவதை நான் த
டுக்கவில்லை. ஆனால் கருமம் மிஞ்
சிவிடவில்லை. சொஸ்தபாகுமென்ற
நம்பிக்கையிருக்குது, பயப்படவே
ண்டாமென்று சொல்லிப் போயி
னர். சோமநாதபிள்ளையோ ஆத்
திரகாசனுக்குப் புத்தி மட்டென்
பதுபோல ஆங்காங்கு ஆளனுப்
பிப் பல வைத்தியரையும் வரும்
படி செய்தனர். அவர்களெல்லோ
ரும் வந்தவுடனே “வேசியரும்
மாயும் விதிதூல் வைத்தியரும் பூ
சாரும்” ஒருவர்க்கொருவர் பொ
ருந்தாரென்பதுபோல ஒருவரோ
டொருவர் தாக்கித்து மற்பிடித்து
சுற்றில் வாய்வல்லபழுள்ள நல்ல
தம்பி வைத்தியரிருக்க மற்றோரெ
ழுந்து போய்விட்டனர். அவரோ
இதோ வெட்டுகிறேன், பிடுங்குகி
றேன், முன் வைத்தியர் தக்கமரு
ந்து கொடுக்கவில்லை, சன்னித்துப்
போட்டது, அண்டத்தயிலம் வடி
க்கவேண்டுமென்று அதற்கான ஆ
யத்தஞ்செய்து வடித்துச் சிசுபிற்
பொருத்தினார். இனிச் சுகம்வரு
மென்று தேறுதல் சொன்னார். சு
ற்றில் காலைந்தாளில் சேடம் எ

ழும்பவே அவரும் அவ்விடத்தை
விட்டெழுப்பி விட்டார். புத்திரி
யோ தேகவியோகமாகி விட்டன
ள். இதைக்கண்ட சோமநாதபிள்
ளையும் மனைவியும் சகித்தற்குரிய
துயாழ்ந்துக் கோவென் மறுது
புலம்பினர். தந்த பாக்கியத்தை மு
ற்றமுடியத் தரவில்லையெ யென்று
கடவுளையும் சொந்தனர். இனசன
ரும் அயலோரும் வந்து துக்கங்
கொண்டாடியபின் ஆறுதலான வா
ர்த்தைகளைச் சொல்லிச் சடத்தை
மயானத்திற்குக் கொண்டோய்த்
தகனித்துவிட்டனர். இத்துயால்
அல்லும் பகலும் சோமநாதபிள்
ளையும் மனைவியும் துயருற்று வே
றுமுயற்சியிற் சிந்தையற்றோய்
மனம்வருந்தினர். மனைவியோ அ
ழுதகண்ணும் சிந்திய மூக்குமாயி
ருந்து ஊனை யொறுத்ததினால் எ
ன்புருவானுள்.

சுந்தரன் மறுபடி தோற்றல்

இக்கருமம் இம்மட்டினிற்கு;
சாத்திரஞ் சொல்லிப் பொருட்கவ
ர்ந்து சென்ற சுந்தரனே “சூற்ற
முள்ளெடுஞ்சு குருகுடு வென்னும்
குறும்பி யுள்ளகாது தினதினவெ
ன்னும்” என்றற்போலத் தன்னை
ஆறும் கண்டுபிடித்து விடுவாரோ
வென்னும் பயத்தால் அத்திசைக்
கும் வரதிருந்தவன் இனி அவர்
கள் தம்மை மட்டிட மாட்டார்க
ளென்றுணர்ந்து அத்தருணம் அ
ங்குவந்த முன் கிசுதிவிட்ட வி
ட்டில்தங்கி அங்கிருந்த பாட்டியா
ரிடம் அயலிலுள்ள சுகசேமங்களை
விசாரித்துக்கொண்டிருந்தான். அ
ப்போது சுந்தரனுக்கு ஓர் இரை
யகப்பட்டது. அலிதெப்படியெனில்
தான் முன் சாத்திரஞ் சொல்லிப்
பொருள்கவந்துசென்ற சோமநா
தபிள்ளையின் மனைவி ஓர் புத்திரி
யைப் பிரசவித்தாளென்றும் அது
இறந்துபோய் விட்டதினால் துக்க
சாகாத்தில் அழிந்தியிருக்கிறுளெ
ன்றும் அறிந்துகொண்டான். அத
னால் டெடுசே சம்பாஷனை செய்
தபின் கிழவி சொல்லுகிறாள். அ
ப்புத்திரி ஈல்பாகடாட்சத்தாற் கி
டைத்ததாம். அவர்கள் நெடுவா
ர்பிள்ளையின் இருக்கையில் ஓர் பெ
ரியவர்வந்து பயப்படாதே ஓர் புத்
திரபாக்கியங்கிடைக்குமெனச் சொ
ல்லிப்போனாராம். அவ்விதமாய் ஈ
ல்பான் கொடுத்த பிச்சையை இ
டையில் எடுத்துக்கொண்டது பரி
தாபத்திற்குரியது. அவர்களுக்குக்
திரண்ட ஆஸ்தியுண்டு. அதை ஆ
ளப் பிள்ளையிலையெயென்று பெ
ற்றார் மிக மனம் வருந்துகிறார்களெ
ன்று சொல்லி முடித்தாள். இதை
க்கேட்ட சுந்தரனுக்கு இருந்த உ
ட்கூதல் தீர்ந்து “தேடிப்போன
பூண்டு காலிப்பட்டதுபோல்” மி
கு சந்தோஷமுளதுகிப் பாட்டியா
ருக்கு வந்தனஞ்சொல்லிப் புறப்
பட்டுப் போனான். (தொடரும்)

மாண்புமையிலா மானிடச்சீவியத்
தரியவோர்முடிவென அறிவுளோமைந்த
பேருண்மைதன்மைப் பிறர்க்கறிவித்து
யாரும்போற்றிட நாயுட்வோமே.

கா. சின்னப்பா

தெல்லிப்பழை

இப்பத்திரிகை யாழ்ப்பாணம், வயாவிளான் திரு. சி. நல்லதம்பி என்பவரால் மேற்படிபூர் “கோதைப்பிள்ளைசீமா” வினுள்ள ஆனந்தகுமான்
அச்சுசிலையத்தில் 1938-ம் வருஷம் ஆவணிமீ 16-ந்திகதி வெள்ளிக்கிழமை அச்சிடுவேக்கப்பெற்று வெளியிடப்பெற்றது.